

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI SZALLÁS:

Széchenyi-téren, a hidkaputól kimenet balra
a 26. szám alatti ház emeletében.

Megjelen e lap hetenkint háromszor a. m. kedden, csütörtökön és szombaton délen.
A 5 évnegyedre 3 ft. o. 6. Hirdetési ár: négyhasábos sorát elször 7 kr., másodsor 6 kr., harmadsor
5 krajczár o. 6. s minden hirdetés után 30 kr. bérletdíj. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatálnál kezelik.
A „Közlevél” címűk sora után 15 kr. előleges beküldése mellett a szerkesztőháznak ezimendők.

KIADÓ-HIVATAL:

Középuteza, STEIN J. könyvkereskedése.

K. KÖZLÖNY

előfizetési ára:

Egészévre 12 forint.

Félévre 6 „

Évnegyedre 3 „

Az előfizetési pénzek kiadónk Stein
János középutezai könyvkereskedésébe bér-
mentve küldendők, hol a lapok pontos
szétosztásáról gondoskodva van.

Anyagi ügyeinkről.

II.

(D) Szép a városi élet s oly társadalom-
ban, hol a nemzet cselekvő pályán állhat, hol
maga vezetheti civilisációját, hol a városok
kereskedelmi, műipara s pénzüklaga az ő di-
csősége, hol a lakókat elfoglaltatás vagy a
központi nemzeti élet varázsa vonja össze;
nem is lehet ellene semmi kifogásunk, sőt azt
bisszük, hogy éppen a városok hivatva arra,
hogy a nemzet anyagi és értelmi productiojá-
nak mintegy műtárlatai legyenek.

Hol a mezőgazdaszat, ipar s kereskede-
lem jól megalapítva összeműködhetik, ott ön-
ként áll elé a központ virágzása s emelkedése,
és a társadalmi jólétnek önkéntes kü-
vetkezése, az emberek összefonódása a tár-
sas élet, műveltség, eszmésurlódás stb. szem-
pontjából.

De a városi élet minden kellemi mellett,
a ki valaha falun élt s az ottani természet
virágzására munkálkodása vagy rendszabályai
által befolyt, az év ridegebb szakai után, a
mint a nap hőugárai vonni kezdik ki a vi-
rulatot, kezd vágyani a szabadba, nyomasztók-
ká kezdenek lenni előtte a tömött hideg fa-
lak, belefárad az ember az s hű pipere szem-
lélésébe, s ösztönösen érzi, hogy az ember
nem csak arra van hivatva, hogy a világ
színpadai közt a hűség tarka komédiáit játssza;
érzi, hogy elrendeltetése: esze és izlése által
elősegíteni a természetet.

A városi nép, mely soha falun nem élt,
sőt attól irtózik, csaknem öntudatlanul enged
a tavaszodáskor az emberi természet e suga-
latának; boldog, a ki villájába kivonulhat, s
ki ezt nem teheti, megkeresi az árnyas ker-
teket vagy kirándul a szabadba, élvezet
lélvén még abban is, ha láthatja a természet
virulását, ha bár arra ő mi befolyást sem
gyakorol.

Falun ilyenkor a gazda s gazdasszony ter-
ményeinek szépen fejlődő csiráit nézi, élvezettel
dobog kebele, midőn látja, hogy a föld mily
hálás azon szorgalomért, mit kövérítéseért be-
lefektettek; a nap, mely kivonja a csirákat,
nyájason beszél vele; a vihar, a dér, a jég,
mely terményeit pusztulással fenyegeti, rémes
ellenesség gyanánt támadja meg kedélyét; a fák,
melyeket plántált virágzanak s ő szed-
vén első gyümölcsét, a szorgalom jutalmának
kedves élvezetével viszi ártatlan családjához,
vagy a gyöngye virulatot leforázza a dér, egy
év reménye megszakad s a végzet kis csa-
pása miatt izgatottság vonul át szíveinken;
egy év vesztese fáj, de más év reménye vi-
gasztal. Ha van élvezet a szerencse kétség-
ében, mit mindenki ismer, a ki valaha va-
lamit koezkázott, ez élvezet ingere a gaz-
dától sem maradhat el.

Most veszem észre, hogy csaknem idylli
hangulatba juttem, bocsánat érte; szeretem
a falut, az én légköröm az s szívemhez leg-
közelebb esik azoknak sorsa, kik ottan lak-
nak.

Átszenvedtek ott már 15 év küzdelmét,
móta egy új társadalom alakult, a nélkül,
hogy intézményeinkbe le lett volna rakva an-
nak alapja. Kifejlődésünk gyors és némileg
forradalmas volt, s semmit sem is fájunk
abban, a mit az emberiség diadalának tekint-
hetünk az ő idők előítéleti felett.

De átalakulásunk nem volt természetes és
egy nagy politikai válságokkal volt s van maig
is összekötve. Ez nagy balsors volt birtoklá-
sunkra nézve.

A régi jobbágy-rendszer a patriarchalis
közösség és hanyagság egy bizonyos rendse-
rét alapít meg hazánkban a birtoklasi közs-
ségnek, a létezett pozitív törvények fűvös in-
tézkedései daczára.

E közösség megszokása fenmaradt azután
is, hogy a szolgaság lánczai megszakadtak s
a véres tragedia azokból, kiket jobb sor-
sukra a testvériség jelszava emelt, csak ri-
deg ellenségeket teremt.

A közösség megmaradt a mezőn, midőn
az elidegenülés kitört a szívekben, és minő
hatással lehetett ez gazdászatainkra, hol éppen
a tulajdon biztonsága, s másfelől a munkás
erő patriarchalis vállvetése adhat valódi ered-
ményt.

Egyszerre és előkészületlenül rohanván
ránk a democrat eszmék, sokan még azt bi-
szik, hogy ezek arra valók csupán, hogy a
darócezt biborá, s a bibort darócezzá változ-
tassák és nem tudják, hogy a kommunismus
örök álom, régibb a megvaló koránál, s hogy
azon durva vadbőr, mely Keresztelő János
büszkeségét s a hatalmasak elleni ellen-
szenvét fűtte, örök jelképe marad azon sze-
gényességnek, mely ér mindenkit, ki daczával
a társadalom rendszeren folyó viszonyaihoz
nem akar alkalmazkodni.

Nálunk is azt hitték, hogy a hatalom, va-
gyon és cselekvő nemzetség megfőrése a sze-
repek átöröklésére vezet; de a természetben
a szabadban, falun a moral következetesebb,
mint a doctinaireknél, s minden megtagadása
a felebaráti kötelességeknek önmagát bosz-
szulja meg.

Sokan tán ujak közé nevetnek, kik a
nagy vagyont és történelmi neveket gyűlöltek,
midőn látják, hogy nagy birtokok kerülnek
tízénőt év balsorsa, s az illetők rossz felfo-
gása miatt kotyavetyére; de higgyék el önk,
hogy azok közt, kik évezredek óta együtt él-
tek, a hatalmasabb pusztulása közös pusztu-
lás.

Köztünk kivált oly solidaritás van a mező
gazdászati téren, hogy a magyar birtokosság
romjain könnyet fogna egykor ejteni az a ro-
mán földész, ki most e sorvadásra talán kár-
örömmel tekint.

Valjon a mi egykori parasztságunk fogja-e
felváltani a birtokos osztályt? Semmi jel, sőt
semmi lehetőség sincs erre. A nagy bukások
nagy töképpénzzel cserélhetők ki; vannak már
árverezett birtokok, melyeknek új gazdái ki-
vül laknak e hazán, s ha számuk szaporodik
idegen befolyások fognak vezérszerepet vinni
a hon népe felett. Schleswigben csak a dán
nemességet kelle kipusztítani Holsteinnak, s
megtartotta e annak skandináv jellemét a köz-
nép. Im felvilág kiáltja néhány század múlva,
hogy Schleswig német tartomány.

Ki gondolt ezekre, midőn Erdély népeinek
keblében egy nagy szakadás bekövetkezett.
Politikai és társadalmi üldöztetés közt élvén
a birtokosság legnagyobb része a forradalmat
követő években, habár Bach kormányrend-
szerének azon egy érdemét meg kell adnunk,
mikép belátta, hogy az állam a gyűlölet örve
alatt a köznép indolenciáját, és tunyaságát nem
veheti védszárnyai alá, mert ha nem dolgo-
zik a nép, nincs honnan az állam adót merit

sen, s e célból az agricultura folytatása vé-
gett tettek rendszabályok, melyek a com-
munisták álmait alább hangolhatták: mind a
mellett emlékezhettünk, hogy az új korszak
első éveiben a birtokosok saját gazdasága
sehogy sem mehetett. A köznép a feltámadás
örömnépének áldomását itta azoknál, kik
idegen országból beköltözve hitelben mérték
azt nekiük, így adósodott el a zsidóknak, s
esett kezébe a legszegényebb s legkereske-
dőbb népeknek a néptömeg, mely a genero-
sitáshoz szokott uraknak dolgozni többé nem
akart.

Ennek következménye lett, hogy birtokaink
legnagyobb része izraelita haszonbérlok ke-
zeibe ment, kik földbirtokkal soha sem fog-
lalkozva, nem a komoly gazdaszat céljából
béreltek földbirtokot, hanem azért, mert a
nem dolgoztathatás miatt haszonvetetelen
földbirtok haszonbérre kotyavetye lett, s a ha-
szonbér a legjobb fizet azokra nézve, kik
olcsó itallal a nép drága napszám tartozásait
kezükre csipthetik.

A haszonbéri szerződések 5-6 évre köt-
tettek, és im a világtörténelem is a vállal-
kozók kezére játszott: elég termékeny évek,
olcsó haszonbér, és az 1855-diki világháború
nagy nyeregnőt adott a haszonbérloknak; a
birtokosság ekkor eszmélt, hogy mennyit
veszte, az olcsó bérbeadás által elveszté nem-
csak földje zsirját, nemcsak az évtized azon
éveit, melyekben a hadjáratok miatt a ter-
mények beese és kelendősege legnagyobbra
hágott, de vesztett már abban is, hogy olcsó
haszonbéri pénzből drága kenyeret kelle ven-
nie, s kipusztult birtokot, kipusztult erszény-
nyel vett vissza kezére. És midőn így a ha-
szonbérlet által kifejt birtokába ezereket fek-
tetett, s a lehető legdrágább napszámval föld-
jét rendbe hozta, béke lett Európában, a ga-
bona ára mesés olcsóságra szállott, a föld a
bevetett magot s ráfordított munkát sem fizette
vissza.

De egyet még mind birt a gazda; tulaj-
don a meglehetően biztonságát: a
kormányzat nem hízelt a népek, hanem
parancsolt, a mi ily átmenti időben csaknem
kényszerűség; a mezőn mindenki birtokát te-
zés szerint használhatta, az ugarendszer
eltöröltetett, rendeletileg a tagosítás megindult,
az ébredő birtokosság ezereket fektetett gaz-
dászati terveibe, mely tervek mindig részint
a tagosításra, mindenesetre pedig a tulajdon
szabad hasznáására voltak alapítva; és im
újbol egy politikai zökkenés, hol a végzet külö-
nös játékánál fogva éppen a birtokosság lön arra
kárhóztatva, hogy kormányzat és közigazgatás
ellenzéke legyen; s hordja ennek multhatlan
visszahatását a gazdaszatra s általában a föld-
birtoklásra.

Mennyire lesz e tusakodások alatt védve
a tulajdon szentsége? nem tudjuk, de tudjuk
azt, hogy ha a magyar birtokosság tekinté-
lye s anyagi állása megcsökken, csak mé-
lyebben fog hanyatlani Erdély köznépe a po-
litikai tehetetlenség, és az elszegényedés ör-
vényébe; mert semmi legkisebb anyagi és er-
kösi alap nincs azon reményhez, hogy ná-
lunk egy föld társadalomnak egyik rétege a
másokkal cserélkezni, mint p. o. Franciaor-
szágban történik, itt a „harmadik győztes” köz-
mondás kézzel foghatólag érvényesül.

Mindenki jól beláthatja, mily veszélyes
irányt követ mindaz, ki nálunk a mezőgazdász-
sztatban a birtoklasi közösségek mellett s arányosi-
tás, tagosítás stb. ellen apostolkodik; durva ke-
nyérmorzsát szor az a köznép szemé közé,
miáltal elzárja őt attól, hogy az általános ha-
zai szorgalom s mivel gazdaszat osztályossá-
gában a közös eredmény tejfűlét szedhesse.
Mint hogy a mint láttuk, vannak elegend,

kik a határközösség stb. elméletét hirdetik
járatlanságukban, beszéljünk egy kissé ko-
molyan e tárgyról, miután mi megfontolás
alapján állítjuk azt, hogy a növekvő paupe-
rismustól, csakis a birtok minden közössége-
nek teljes és gyors megszűnése menthet meg.

A vallás hatalmas tényező a népek történetében.

Mintán a sajtó-viszonyok a politikai czik-
kek irásától elzártak, s a sorok közötti írás
mesterségét nem értem, hogy a tisztelet-pél-
dányt éppen ingyen ne vegyem, választok
egy ártatlan tárgyat: a vallás hatalmát a
politikában, a mennyiben az a népek
történetének nem is egyedül, de kétségkívül
legnagyobb tényezője.

Nem szólok a vallásról azon legmagasabb
és legnemesebb fogalomban, mely az embert
a maga Istennel összhangzába hozza az
anyagi érdekeknek odaértése nélkül, s mely-
nek birtokához az anyagi szükségekkel küz-
ködő ember ritkán jut, hanem szólok a népek
pozitív vallásairól, mint a melyek jelen czik-
kunk céljához vezetnek.

Ha a nemzetségek eredetét és történetét
vizsgáljuk, úgy találjuk, hogy a nemzetsége-
ket nem annyira a népfajok ugyanazonossága,
mint egyik, vagy másik pozitív vallásnak be-
vétele és követése huzta össze és kerekítette
ki; és ez igen természetes: miután az ember
feltékenyebb a maga vallására, mint szabad-
ságára és hazájára; ugyannyira, hogy a ki
mindenét elvesztette, boldog ha istenit meg-
megmenthette.

A pozitív vallás megtagadása az ember-
rel a maga eredeti hazáját és nemzetségét,
s átváltoztatja azon nemzet fiává vagy leányá-
vá, mely az ő vallását követi: mint ez meg-
történt azon több százezer protestáns francziá-
val, kik XIV. Lajos alatt elhagyták Franciaor-
szágot s részint hollandok, részint poroszok
lettek.

Ez még inkább megtörténik ott — mint
például nálunk — hol egy országban a külö-
nböző népfajok különböző vallást követnek, és
egymással közvetlen érintkezésben vannak.
Van arra is példa, hogy valamely nemzetet
egyik vagy másik pozitív vallás tartott meg:
például, hogy a zsidó hazájától és politikai
létezésétől megfosztva s a világba szétszórva
egy pár század hijával 2000 év múlva is
megmaradt zsidónak, azt kétségkívül az ő
vallása eredményezte, melyet ő Jerusálem
ronjai közül elhozott magával; azt is elmond-
hatjuk a többek között, hogy a magyar és
török közt századokig fenállott elkeseredett
harezot, a mindkét részről fenállott vallásos
buzgóság idézte elő, és tartotta fenn. Az is
elismert tény, hogy a magyar nemzetséget
és nyelvet a Helvét hitvallás mentette meg az
elvesztéstől. Állításunk bebizonyítására felho-
zhatók az egész közönséges historiat, de az a
hirlapi irodalom tárgya nem lehetvén, csak
annyit jegyzek meg itt meg, hogy egy vallás-
nak több vagy kevesebb fejlettsége, szaba-
dabb vagy korlátozottabb institúciói elhatároló
befolyást gyakorolnak azon nép életére és
jellemeire, mely azon vallást követi.

Azt mondók, hogy a vallás elhagyatja az
emberrel eredeti nemzetségét, s azon nem-
zetség fiává vagy leányává alakítja, mely az
ő vallását követi: lássuk már nem történt-e
ez meg nálunk is, és ha meg, mily mér-
tékben.

Az erdélyi magyar, székely, szász és ör-
mény nép eredete és beszármazása körülbelül
kiszáztott dolog lévén; azt ezuttal mellőzzük,
hanem foglalkozunk egy kissé az erdélyi ré-
gibb oláhok, ma pedig románok eredetével,
szükségünk van erre a többek közt azon kö-
rülkénnyel fogva is: mert a románok azon hit-
től vezéreltetve, hogy ők a Romulus ivadé-
kai, s mint ilyenek tulajdonul bírták Dáciát,
a magyarokat és székelyeket, kik később
származtak ide, a közelebbi szebeni diétán
széltében idegeneknek mondták.

Nem vitatom azon kérdést, hogy a romá-
nok igazán a Mars istentől fogantatott Romu-
lus felisten ivadéka-e vagy nem, mert utóljára
is csak egy közös eredetünk van mindnyá-
junknak az Istenség „legyen” szavában, noha
azt könnyű megmutatni: hogy a romaiak Er-
délyben gyarmatot nem telepítettek, csak ör-

mét folytassa történelmi-politikai szerepét a fekete tengeren. Anglia diplomáciai erélyével és tevékenységgel törekszik a Bosporuson uralkodni, a melyet keleti hatalma színhelyének és feltételének tart. Végre Austriának, a mely oly hosszú vonalon határos a török birodalommal, több oka van, mint bármely más hatalomnak, a czár birodalmának ez irányban való terjeszkedésétől félni, mert délnyugatra nyomulása esetében egész súlyával Austriára nehezkednék.

Mind a három kérdés tekintetében tehát nagyon különböznek az európai hatalmak érdekei. Alaplaton bizalmatlanság ideiglenesen közelítheti őket egymáshoz; de a dolgok természetében fekvő ellentétek ismét eltaszítják egymástól.

Az értekezletre vonatkozólag a „Weim. Ztg.“ biztos tudósítások után írja, hogy Franciaország Londonban kijelentette, hogy nem ajánlatos, a londoni szerződés alapjához ragaszkodni. A népszavazása a megoldás egyetlen eszköze. Az értekezletben Franciaország a mellett fog nyilatkozni. Több más kormányok hasonló közlést kaptak.

A párisi bürzén mart. 29-én az a hír volt elterjedve, hogy Ferdinánd Miksa főherceg ismét vonakodik Mexikoba menni, vagy legalább oly ellenvetéseket tesz, a melyek elindulását még egy ideig késleltetnék.

E hír ellenében a „Fremdenblatt“ azt írja, hogy mart. 30-án érkezett Bécsbe Napoleon császár szárnysegéde Frossard tábornok, a ki sajátkezű iratot visz a császártól a főhercegnek; és hogy a miramirani legújabb tudósítások szerint, minden eddigi létezett nehézség teljesen ki van egyenlítve.

A hadikészületekről írják Párisból: „A császár parancsai következtében egy hajórajt folyvást készen áll hadiszolgálatra, még pedig abból az okból, mivel egy hajórajt nem lehet

rögtönözni. A grenoblei s toulousei hadszer-tárakban szintén némi tevékenység uralkodik; azonban oly nagyszertű hadkészületekről, minők az olasz háború kiáltása előtt néhány hónappal rendelkeztek, semmit sem lehet észrevenni. Vincennesben semmi sem történik; a szabadsággal elbocsátott katonák szabadság-idejét júliusig meghosszabbították, s az ez idő-táiban rendesen történő helyőrségi változásokon kívül semmit sem lehet hallani csapatmozgalmakról. Mindemellett is nem lenne tanácsos, e látszólagos nyugalomnak szerfölötti jelentékenységet tulajdonítani. Mivel a szállítási, tábori, kórházi ügy tekintetében a francia sereg egy év óta oly jól van ellátva, hogy minden percében készen lehet az indulásra. Semmi ünnepozásra és semmi hosszúságos előkészületre sincs szükség. A sereg harckész-szen áll; csupán egy parancs kell Párisból, s az a legrövidebb idő alatt összpontosítható az ország bármelyik határán.

A főtörvényszék Mazzini-t ma a Greco-Trabucco-féle complotban való részesség miatt in contumaciam deportatúra ítélté.

Németország. Berlin, aprilis 1. A „Nordd. Ztg.“ mai száma szerint Poroszország annak kijelentésével fogadja el a konferenciát, hogy a megoldás alapja más legyen, ne az 1852-iki szerződés, s a nemzetiségi kérdésre kielégítő tekintet legyen. A német szövetségi kormányokat különösen meghívták a konferenciába a német nagyhatalmak, körsürgönyeik által. Nagyon valószínű, hogy a szövetséggyűlés elfogadja a konferenciát.

A „Nordd. Ztg.“ ama kérdés megfontolását ajánlja: vajlon a hercegségek, mint Német- vagy Dánországhoz tartozók legyenek-e előterjesztendők.

A frankfurti „Európe“ mart. 30-ki számában azt írja, hogy a szövetséggyűlés az értekezletben való részvevőről csak aztán fog

határozni, ha a német nagyhatalmak közleni fogták a szövetségi kormányokkal az alapokat, a melyekenők Dániával békét kötni hajlandók.

A német-dán csatáról. Husvét másodnapján véres harc volt a düppeli sáncok előtt. A „Nat. Ztg.“-nak írják, hogy már 5-6 nappal előbb híre volt, hogy a 8. és 18. számú poroszrezdek vannak kijeleve a düppeli sáncok ellen intézendő rohamra, ennél fogva ezek legelőli állottak, hátuk megett pedig Düppel faluak még fenállott házaiban a 35 gyalog ezred volt mint tartalék elhelyezve. Hét-fő virradó éjjel parancsot kaptak a poroszok, hogy legelső előőrseiket az ellen erődítményeihez 300 lépésnyi közel tolják előre. Az előnyomulás sikerült, de a poroszok hátrányára, mert a dánok az említett két ezredet hadi csellet egészen közel csalták egyik sáncához, a hol a dánoknak egy nagyobb csapatja volt elrejtve. Ekkor véres mészárlás fejlett ki, a melyben az igen merészen előre nyomult poroszok tetemes veszteséget szenvedtek. A halottak és sebesültek számát mintegy 250-re teszik. Legtöbbet, 90 embert vesztett a testőrezdek 7-dik százada. A 3-dik árkászászólalnak egy szakasza foglyul esett. A harc folyama alatt a „Rolf Krake“ pán-czélós ágyú is nagy kárt tett a poroszok jobb szárnyában. Később a tartalékban volt 35-dik számú porosz ezred is részt vett a csatában, a mely éjféli utáni 3 óráig reggel 7 óráig tartott. Düppel faluak minden háza, s Satrupban több major elégett.

Egy kopenhágai távirat mart. 29-ről a következőleg hangzik: A tegnapi ütközetről szóló hivatalos tudósítás jelenti, hogy dán részről 2 főhadnagy s 2 hadnagy elesett, s 1 százados, 2 hadnagy megsebesült. Ezen felül a veszteség altisztekben s közkaponakban 30 holtra s 108 sebesültre megy. 4 ellenséges

tiszt (köztük 3 sebesült) s 27 altiszt s közkapona fogolylyá lett. Az ellenség saját kérelmére 2-kán fegyverszünetet nyert (11 óráig), mely idő alatt az számos holtakat és sebesülteket hozott be. Annak vesztesége nem jelentékeny. A megtámadás mintegy 6000 emberrel történt, a kik mögött tetemes tartalék állott készen, mely azonban nem jött tüzbe. A harc végeztével az ágyúzás a broackeri sáncokból erősebbé lett.

A „Berling. Ztg.“ mart. 30-ról jelenti, hogy Düppelt folyvást lövik, de nem oly tüzesen; Fridericiában semmi sem történt.

Ujabb. Bécs, april 2. Hildegard főhercezaszszony, Albrecht főherceg öz fuge neje, ma éjjel meghalt.

— Hamburg, apr. 2. Kopenhágai tudósítások szerint a dán birodalmi tanács egybe-hívatását várják. A dán lapok mart. 30-ig hallgatnak arról, hogy Dánia elfogadta volna az értekezletet. Az eddig tudvalevő országgyűlési választások a mérsékelt nemzeti párt szellemében ítélték ki.

— Páris, apr. 1. A „Constatutionnel“ nevének tartja a hercegségek kérdésének megoldását, tesintve az igények különféléseit. Franciaország nem fogna részt venni egy oly értekezletben, a mely magára venné a hercegségek sorsa feletti intézkedést akár az által, hogy számukra uralkodót válasszon, akár pedig hogy egy és más hatalmak között feloszlaszta őket. Egyedül lehetséges megoldás, megkérdezni a népséget, milyen kormányt és kit akar uralkodójának. A császári kormány elvei szerint ez a megoldás lenne a leg-megtámasztottabb. Egyedül ez adhat az europai rendnek, s az általános békének komoly és tartós biztosítékokat.

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DÁNIEL.

HIVATALOS.

Sz. 876. 1864.

(74)

(3-4)

Hirdetmény.

Nemes Kolozsmegye id. törvényszéke közhírré teszi, miszerint mai napon jelen szám alatt Korbul Bogdán felperesnek gr. Toldalagi Mihály alperes ellen 3800 o. é. ft. váltó követelés és járuléka végett folyó ügyében Kolozsvár sz. kir. városa törvényszékének 1863 július hó 18-án 5151 polg. sz. a. kelt jogérvényes végrehajtási végzése és ezen törvényszéknek idei február hó 27-én 579 sz. a. kelt végzése alapján felperes Korbul Bogdán o. é. 3800 ft. váltó töké követelése, ennek az 1861-ik évi mártius hó 18-ától járó 6% kamatai, a már megállított 14 ft 44 kr. perbeli, 5 ft 50 kr. ugy a jelenleg 11 ft 81 kr. mérsékelt és az ezután tanúsítandó végrehajtási költségek behajtása végett alperes gróf Toldalagi Mihály betáblázás által már zálogjoggal terhelt és az 579 ft. 1864 sz. a. el-fogadott becslési jegyzőkönyvben körülírt és a szerént 118,014 ft 17 krra o. é. becsült nagy Ercei összes birtokának végrehajtási bírói árverezés útján leendő eladása a törvényszékileg elfogadott árverzési feltételek szerint megrendeltetik, s annak foganatosítására határidőül **1864-ik év június hó 24-ikére és augusztus 24-ikére** d. e. 9-órása ezen törvényszék íródjában tűztetik ki, azon hozzáadással, hogy az első határnapon az elárve-rezendő fekvőségek csak becsáron felül vagy becsárban adhatnak el, a második határnapon pedig a becsáron alól is a többet ígérőnek az árverzési feltételek megtartása mellett el-fognak adni, mely árverzési feltételek a hivatalos órákban ezen törvényszéknél meg-tekintethetők.

Egyszersmind a felperes által bejelentett betáblázott bitelezők erről értesítetnek és mindazok, kik ezen fekvőségekhez igényt tartanak vagy ezekre nézve zálogjogot birni vél-nek felhívtnak, azt a fekvőségek eladásáig ezen törvényszéknél oly bizonyosan bejelen-teni, minthogy ellenesetben csakis maguknak tulajdoníthatják, ba a vételár felosztása az-ök hírok nélkül történik, s ebből a mennyire ez kimerítették, ki fognak zártni.

Nemes Kolozsmegye törvényszékének 1864 mártius 15-én tartott üléséből.

Sz. 578. 1864.

(75)

(3-3)

Hirdetés.

A folyó 1864-ik évben mind a város, mind pedig magán háztulajdonosok által több vonalokon faragott járda kövezet lerakása, s azzal kapcsolatban közönséges kavics kövezet újítása, és változtatása szükségesítetvén, a megkívántató kifarag-tt bányakö-veknél négyesüges öl mérték szerinti előállítására és azoknak lerakására, valamint a közönséges kavics kövezet felbontása, téreljítés változtatása, s utóbbi kövezet anyagai előál-lítása és lerakására is a városi tanács és v. e. közönség határozata folytán, a kőfaragók, bányatulajdonosok és más vállalkozni kívánók felhívtnak: maguk írásbeli szabályszerint bélyegzett ajánlataikat f. év **április 15-ig** a főbírói irodába a végett benyújtani, hogy így a szabad versenyre út nyitván, az ez évi munkálatok bérei alkujára nézve egy a város, — mintpedig a háztulajdonosok magukat tájékoztí tudhassák.

Sz. kir. Kolozsvár város közig. tanácsa 1864 márt. 23-án tartott üléséből,

kiadta Elekes András, h. aljegyző.

NEM HIVATALOS.

(80) Kolozsmegye alsó-kerülete M. Palatka községében alólírtak egy 5 éves **16 mar-kon** felüli nagyságu, sárga, magyarfaj mag lova, folyó évi hágatási idényen 6 o. ért. ft díjért hágni fog, mi is a vidéki t. ez. ló-tulajdonos urakkal tudatik.
M. Palatka, april 3-kán, 1864.

Rettegi László.

Hirdetmény.

(1-2)

Tordamegyében, **Szt. Lászlón az aprilisi vásár napja**, a kolozsvári naptárban hibáson van 7-re téve, mivel **27-én leend.** Azért az illetők aprilis 25-ik, 26-ik és 27-ik napjait vegyék igénybe.

(82)

Külmagyarutazásban a 196 számú háznl, van **eladó 4 kancza**, ezek közül kettő minden órán csitkózni várandók, és **4 egy évet még nem töltött csitkók.** Értekezni lehet ott helyt az eladó tulajdonossal.

(78)

Idézés.

(2-3)

Drágos Anna férje hollétét nem tudván, s ily terhes időszakban két gyermekével gyámoltalanságra jutván, kéntelenítette **Strek Adámat** mint férjét hirlapilag értesí-teni arról: miszerint ápril 8-tól számítva hat hetek lefolytaig a katonai plebániái hivatalnál az egyházi törvények nyomán személyesen megjelenni elmulassza.

Költ. Katonában, mártius 31-én, 1864.

Nyomatott az ev. ref. fótanoda betűivel (Bel-farkasutca 74 sz.)

(84)

Hágo mén. (1-3)
Mező-Szilváson a gróf Pejácsevich udvarban egy **16 markos pej mén**, neve Gyapár, apja Bóniámin, ezen hágatási idő alatt ahoz való kanczak szá-mára igénybe vehető. Hágatási bér 10 ft o. ért. s ha a kancza ott tartatik 15 ft.

(83)

Kolozsvártól 3 órai távolságra **kerestetik egy haszonbérés közepes birtok.** Értesítés „K. Közlöny“ kiadó hivatalánál.

Barth Mór bizományában Pesten éppen most jelent meg:

ELV ÉS ELŐÍTÉLET.

Regény a magyar társadalomból.

IRTA
Halmágyi Sándor.

Egy kötet, 263 lap. Bolti ára **1 ft 80 kr.** Közvetlenül a szerzőtől (Kolozsvárt) ren-delve **1 ft 50 kr.**, mely összegért, szükség esetében postán bérmentve küldetik meg, de e kedvezmény csak ápril 24-ig tart.

E terjedelmes kötetet képező, diszes kiállítású regény, a melynek social-politikai ér-dekét a „Kalauz“ ezimti kritikai magyar szaklap oly méltánylóan emeli ki, következő fejezetekre oszlik:

I. A jukker-fogat. II. Egy csodabogár s a mezei ibolyák. III. Az öreg Csallószegi és háztája. IV. Satyr és Amor egy fedél alatt. V. Vasárnap városom és vasárnap falun. VI. Mitől kapnak főfájást a nők? VII. Egy kis leány nagy veszedelmében. VIII. Egy csók nem a világ! IX. Csallószegi el akarja idegeníteni Györgyöt a. XII. Mi az a váltó? Nőknek magyarázza egy ex-táblabíró, a ki soha se irt váltót alá. XIII. Egy szó a meynek ára 5000 ft. XIV. Érzelem és illedelem. XV. Mi választja el a kisvilágot a nagyvilágtól. XVI. Csalló-szegi bátyánk ultimatum. XVII. A bonyodalom s megoldása.

E munka alólírt által is kapható a fenírt bolti árban, s minthogy csak kevés számú példány van rendelkezésemre bocsátva, könyvkereskedésem t. ez. pártolót megrendeléseik mielőbbi megtételére van szerencsém egész tisztelettel felkérni.

STEIN JÁNOS.

Ugyan csak:

STEIN JÁNOS

könyvkereskedésében Kolozsvárt, **Wittich Józsefnél** Maros-Vásárhelyt, **Dobray Nándornál** S.-Udvarhelyt, **Barthos Domokosnál** S.-Szentgyörgyön, **Vokál Jánosnál** Nagyenyeden, **Sindel Károlynál** Brassóban.

k a p a t ó:

Közkedvességű magyar zenemű!

Olaszthon köszöntése Magyarhonhoz.

Suppé F. után Zongorára átírta Berecz Ede. Ára 90 kr.

Postán küldve bérmentesen 1 ft 20 kr.

Orpheus az alvilágban, Offenbachtól.

Egyveleg zongorára 1 ft —

Ugyanaz négy kézre 1 ft —

Négyes — 54 kr.

Dunanan apó és fia utazása, Offenbachtól.

Egyveleg zongorára 1 ft —

Négyes — 60 kr.

Polka — 40

Kodolányi Antal

Gazdasági zsebnaptár 1864-re

Negyedik évi folyam.

Ára szépen kötve 1 ft 60 kr.